

men zich wendde. Overeen werd gekomen dat hij aan die delicate bezigheid "op bestendige wijze 4 tot 5 uren per dag zou besteden". Een jaarlijkse vergoeding van 3300 F zou hem verleend worden. Reeds in 1900 kwam hij klaar met de uitgave van de oudste Stads- en Baljuwrekeningen (1280-1335/36) (560 en 488 blz.). Lag het in zijn bedoeling de met zoveel geestdrift aangevangen taak even ijverig voort te zetten? Of zal zijn wankel geworden gezondheid het niet veroorloofd hebben?

Hoe dan ook, zijn overlijden op 16-1-1903 zou als onverbiddelijke spelbreker Julius'meestal warm-menselijke, soms scherpe pen voor immer doen neerleggen.

De tranen gestort door vriend en kennis waren nog niet gedroogd of het College van B. en S. zag naar de middelen uit om zo spoedig mogelijk in zijn vervanging te voorzien. Twee kandidaten meldden zich aan onder wie Van Werveke. De om haar advies gevraagde Commission des Archives vergaderd op 28-2-1903 duidde bij monde van haar secretaris, archivaris Victor Van der Haeghen, met algemeenschap van stemmen tot volwaardige opvolger van de overledene aan "le conservateur du Musée archéologique déjà connu par plusieurs études sur l'histoire locale et qui fréquente assidûment notre dépôt depuis de longues années": Alfons van Werveke.

De benoeming volgde op 23-3-1903. Gelijkzeitig gebeurde de ontslagneming als leraar.

Tussen haakjes gezegd: Wie zijn invloed zonder hetminste voorbehoud gebruikt had - binnen en buiten "la Commission" zowel als binnen en buiten de Gemeenteraad - om de kandidatuur van zijn "leerling" zo doeltreffend mogelijk te verdedigen, was Prof. P. Fredericq, die zo dikwijls het pad van Alfons doorkruisd had.

M. van Wesemael (vervolgt)

* * * * *

EEN GENTENAAR AAN DE EER

Vrijdag 27 en Zaterdag 28 oktober werd in het Museum voor Volkskunde te Gent hulde gebracht aan een alombekende Gentse figuur: GUSTAAF DE PUYDT, ook nog PIERKEN genaamd, voor zijn vijftigjarige activiteit als poppenspeler die vele duizenden Gentse kinderharten heeft veroverd.

Velen onder ons die zich nog hun eigen kinderjaren kunnen voorstellen toen zij nog op de bankjes naar het poppenspel zaten te kijken, zullen ongetwijfeld in gedachte deel hebben genomen aan deze warme ovaties die de jubilaris mocht in ontvangst nemen.

Zijn leven stond en staat in dienst van de mensen en de kinderen, in dienst van de volkskunde, de folklore, en van het poppenspel. Reeds op 12 jarigen ouderdom stond hij achter de

schermen van het poppenspel van zijn oom Gustaaf De Puydt in het beluik Vercauteren in de Nijverheidslaan. Later, op 18 jarigen leeftijd was hij medestichter van het "Spelleken van de Muide" opgericht door E.H. Van den Broecke, in de Werkmanskring op de Muide. Daar was het dan dat onze jubilaris een nieuwe pop in het leven blaasde: PIERKE, de belichaming en de geest van een Gents volkstype, een pierrot-figuur uit de italiaanse comedia-dell'arte, waarmede hij nog steeds zoveel succes boekt.

Hij werd geboren op 22 mei 1904 in de Kaarderijstraat, was achtereenvolgens een twintigtal jaren toezichter in het Bijlokemuseum, vier jaar portier van het Museum van Folklore in de Lange Steenstraat, en is reeds tien jaar hoofd-suppoot ofte huisbewaarder van het Museum voor Volkskunde aan de Kraanlei.

Dat hij over de grenzen bekend staat bewijst volgende anekdote: Hij ontving eens een brief uit Amerika enkel geadresseerd op naam van "Pierken van Gent, België". Deze is aangekomen op het goede adres.

In een krant van 25 juli 1970 verscheen een artikel over de gevierde waaruit wij volgende passus ontlenuen omdat deze zo treffend met onze mening overeenkomt:

"Gustaaf De Puydt, de meester van het "Spelleken", werd de dieenaar van de kinderen en is langzaam maar zeker een legendarisch figuur aan het worden. Hij die het er nooit op aangelegd heeft om een curiosum of een held te worden, zal wellicht juist door zijn verregaande eenvoud en ontwapende goedheid de legende ingedreven worden. Al reiken zijn gaven veel verder, je moet je verbeelding tarten om je een man voor te stellen, die het verleden zo aanschouwelijk voor je doet defileren als deze gestilleerde volksfiguur. En zelden kan je ook zo een gesprek aanknopen met een kreatief verteller als met de man die "Pierken" in het "Spelleken van de Muide" op de wereld en de scène heeft gezet. Hij zal inderdaad in het hoofd van duizende Gentenaars en andere liefhebbers van de poppenkast gebeiteld blijven als de reus van het Gentse marionettentheater, die de emotionele snaar van zijn publiek gepast wist te betokkelen zoals in de voorbije halve eeuw geen Vlaming hem heeft geïmiteerd of verbeterd".

Het bestuur en de leden van de Heemkundige en Historische Kring "GENT" zeggen aan de gevierde en zijn echtgenote: Dank en ... nog vele jaren!

d'ALVIELLA P.